

Ved Folketingsmand Ulrich er modtaget et Andragende fra Dansk Radioklub angaaende den fremtidige Ordning af Radiosagen her i Landet.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Udenfor Dagsordenen har Kirkeministeren Ordet for at fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

**Kirkeministeren (Dahl):** Jeg har her ved den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Menighedsraad af 30. Juni 1922*. Forslaget indeholder en Ændring i Lovens § 20, der handler om Ansættelsen af Kirkebetjente. Før Loven om Menighedsraad af 30. Juni 1922 var Kirkebetjentstillingen i Regelen fast forbundet med et Lærerembede. Heri skete der ved nævnte Lov den Forandring, at den faste Samhørighed bortfalder ved Ledighed i Lærerembedet, idet der dog aabnedes Adgang for Menighedsraadet til, naar Sogneraadet tiltraadte det, at faa et Lærerembede opslaaet med Forpligtelse for den, der kaldedes, til at overtage Stillingen som Kirkebetjent i indtil 5 Aar. Samtidig fik Kirkeministeren Beføjelse til paa Andragende derom at fritage en Lærer fra Stillingen som Kirkebetjent, og Ministeriet har senere udtalt, at det vil benytte denne Beføjelse i videst muligt Omfang. I afvigte Sommer modtog Ministeriet imidlertid et Andragende fra Hovedbestyrelsen for Danmarks Lærerforening om, at Lærerne, naar de ønskede det, straks maatte blive fritaget for Forpligtelsen til at være Kirkebetjente. Ministeriet har ment at maatte stille Forslag om Lovændring for at imødekomme dette Andragende, idet Ministeriet for sit Vedkommende ogsaa finder dette rimeligt. Samtlige Biskopper er blevet spurgt om deres Stilling til Andragendet, og Flertallet af dem har givet det Tilslutning. Derfor foreslaas det i nærværende Lovforslag, at Lærerne ligesom ogsaa Menighedsraadet faar Adgang til at opsigte Forholdet med 6 Maaeders Varsel. Derved opnaar man, at dette Forhold bliver fuldstændig frit; Menighedsraadet bliver stillet fuldstændig frit, og Lærerne bliver stillet fuldstændig frit med Hensyn til Samhørigheden af Kirkebetjentstillingen og visse Lærerembeder.

Samtidig har Ministeriet benyttet Lejligheden til at søge ændret en Unøjagtighed i den nugældende Affattelse af § 20, 1ste Punktum. Ændringen gaar ud paa, at Stadfæstelsen af Menighedsraadets Beslutning om den fremtidige Ordning af Kirkebetjent-

forholdet for Købstædernes Vedkommende henlægges til Overtilsynet, medens den tor Øjeblikket er henlagt til Provstiudvalget ligesom for Landsbyembedernes Vedkommende. Denne Adskillelse, hvorefter Stadfæstelsen for Købstædernes Vedkommende henlægges til Overtilsynet, til Stiftsøvrigheden, er i Overensstemmelse med, hvad der ellers er gældende i Kirkelovene af 1922, og det er vel snarest en Forglemmelse, at man ikke fik denne Godkendelse, som tor Landsbykirkernes Vedkommende træffes af Provstiudvalget, henlagt til Overtilsynet for Købstadembedernes Vedkommende. Man har derhos indføjet Ordene „udentor København og Frederiksberg“, saaledes at den Ordning, som Menighedsraadslovens § 20 toreskriver, kun gælder udentor København og Frederiksberg. I København og Frederiksberg er Forholdet nemlig ordnet ved den særlige Lønningslov af 28. Juni 1920, og denne Ordning har ogsaa hidtil været anvendt, men man mener det rigtigt, da nu Lejlighed gives, at faa det udtrykkeligt slaaet fast.

Jeg skal anbefale disse Ændringer til velvillig Overvejelse i dette høje Ting.

Det andet Forslag, jeg har den Ære at fremsætte for Folketinget, er *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 283 af 30. Juni 1922 om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele*. Det angaar en forandret Affattelse af Lovens § 2, idet man for det første foreslaar, at 1ste Stykke skal udgaa. I dette 1ste Stykke fastslaas det, at der ved Loven ikke sker nogen Forandring i det hidtil i Sønderjylland gældende Ejendomsforhold med Hensyn til Kirkernes og Præsteembedernes Kapitaler og Ejendomme. Naar man har foreslaaet, at denne Bestemmelse skulde udgaa, er det ikke, fordi man tilsigter en Ændring i dette Forhold, men det er, fordi man finder en Bestemmelse i denne Lov derom overflødig, idet der i andre Love, navnlig i Loven om Kirkers Bestyrelse og i Præstelønningsloven, findes optaget Bestemmelser i den Retning for hele Landets Vedkommende, altsaa ogsaa for de sønderjydske Landsdele. Man finder det derfor overflødigt at gentage denne Bestemmelse i denne Lov.

2det Stykke af § 2 i den omtalte Lov foreslaas affattet saaledes: „Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 om Afhændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder til Oprettelse af Husmandsbrug, jfr. Lov Nr. 286 af 30. Juni 1922 § 43, bringes til Anvendelse i de sønderjydske Landsdele.“ Denne Bestemmelse findes i og for sig ogsaa